

MUNKÁSSZÓ

DEMOKRATIKUS HETILAP

II. évfolyam. 3. szám.
Salgótarján, 1946. évi január hó 12

Ára: 500 pengő

Megjelenik minden szombaton
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Hunyadi-utca 5 sz.

A Salgótarjáni Kommunista Párt Konferenciája

Oczel János párttitkár, nemzetgyűlési képviselő nagy beszámolója a párt múlt évi munkájáról
Megválasztották az új pártvezetőséget

A Magyar Kommunista Párt salgótarjáni szervezete folyó hó 6-án, vasárnap tartotta ezévi első pártkonferenciáját az acélgyári kaszinóban. A konferencia programja az új pártvezetőség megválasztása volt, a résztvevők pedig a város kerületeinek küldöttjei.

Napirend előtt Kalas Zoltán elvtárs felolvasta a konferencia üdvözlését, melyet a Szociáldemokrata Párt ugyancsak a dél-élelt folyamán lezajló népgyűlésére küldött. Ebben az előadó Ban Antal elvtárs, iparügyi miniszter üdvözlése után a pártkonferencia megerősítette azt a baráti szövetséget, mely a két munkáspárt között fennállott és fennáll, egyttal sok szerencsét kívánt a további együttműködéshez.

Oczel János beszámolója

A választás lezajlása előtt Oczel János elvtárs párttitkár, nemzetgyűlési képviselő számolt be a párt múlt évi működéséről, az elért eredményekről és ismertette a jövő feladatait.

Az MKP vette kezébe először a város ügyeinek vezetését az összeomlás után, mert csak ez tudott előre mindent és készült fel mindenre. Ezért nem lett zavar. A munkásság magától kezdett újra munkába, a párt irányítása alatt új rendőrség keletkezett, sőt pünkösdig úgyszólván mindent a párt irányított. Ekkor határozta el a Központ, hogy a jövőre nézve tervszerű programmal áll elő: a vasut, posta, mezőgazdasági rendbehozása érdekében. Így indult meg az újjáépítés. A munkanélkülieket vasutépítéshez osztották be, a gyarak azt termelték, amit lehetett és módjukban állott, a bányákban minden módon a termelés fokozására törekedtek. A pártszervezet hatáskörének kibővítése is megtörtént. Üzemi, műhelyi pártszervezetek létesül-

tek. Megalakult a megyei bizottság. Az augusztus 5-i nagygyűlés után kéthetes szemináriumok és rendszeres heti pártnapok alakultak meg. Megindult az agitáció a párttagok létszámának emelésére szép eredménnyel, megindult a nőtagok fokozott pártmunkája is. Ez utóbbiak elsősorban a novemberi választások sikere érdekében történtek. Mind-e munka nagyszerű eredménye volt a választási siker, mely szerint a salgótarjáni járásból csak kommunista képviselő került a parlamentbe. De már a korábbi lendület megtört, lelankadt. Nem vagyunk egységesek. A lankadás főoka a gazdasági helyzet rosszasága. Ezt aztán jól ki tudja használni a reakció, de erre számitanunk kellett. Rákosi Mátyás mondta: programot adni és elfogadtatni könnyű, a harc és a nagy nehézségek akkor mutatkoznak meg, mikor a programot meg kell valósítani. Az éhez embert könnyű megközelíteni. De nehéz például a bányák államosítását jól végigvinni és az állami adminisztráció 30 százalékát leépíteni. A lankadás és közelgő harc miatt feladatunk: egységesebbé, erősebbé tenni a pártszervezetet egy emberként kell vezérünk mögé állani, a frakciókat ki kell irtani sorainkból. Az új pártszervezetben ne barátok, hanem a legjobb erők álljanak, feddhetetlen, puritán, ideológiailag jól képzett emberek. A most megválasztandó új pártvezetőség és választmány feladata lesz a munkatervet kidolgozása, havi beszámolás az összes tagok számára, a demokratikus centralizmus megvalósítása. Rákosi mondta: a reakció mindent elkövet, hogy az ország szekere rúdját jobb felé húzza, a mi feladatunk pedig, hogy bal felé húzzuk. Ki kell tehát irtani minden széthúrást, szakadást közöttünk. Legyen egységes követelésünk: kenyeret,

jó pénzt, békét és demokratikus köztársaságot!

Számos hozzászólás után Dömötör Ferenc elvtárs, a megyei bizottság elnöke, nemzetgyűlési képviselő — részben a hozzászólások alapján — kiegészítette Oczel elvtárs beszámolóját. Kiemelte, hogy erős pártra van szükség. Minden pártmozgalom rákfenéje a frakciózás, személyeskedés, korrupció. Tehát kiméletlenül kell harcolnunk minden jobb és baloldali elhajlással szemben. A lankadás oka nagyon is érthető. Ma más a helyzet, mint egy évvel ezelőtt, ma a lendületnek más irányúnak kell lenni, ma a lendületnek a rendeletek betartásánál van igazi szerepe. Élelmezési panamákat kell megszüntetni, a népbíróságokat kell rendbehozni, az üzemi bizottságokra kell vigyázni, mindenünnen ki kell irtani a korrupciót. A jó vezetőnek pedig gyakorlati embernek, türelmesnek, megértőnek és az ideológiában teljesen járatosnak kell lenni.

A választás.

A beszámoló és az azt követő vita után a jelölések alapján a konferencia megválasztotta az új vezetőséget. Oczel János elvtárs lett újra a párttitkár egyhangú jelölés alapján. Járásitkár Kis Lajos, Kalas Zoltán ifjúsági szervező, Selmeci János kádervezető, Nemeth Gyula a gazdasági ügyek vezetője, Kátai Rezső szakszervezeti megbízott, Szluka János agitációs propaganda-vezető, Miklós Gáspár közigazgatási ügyvezető, Pála Károlyné női szervező és végül Lévai József, Nagy Béla, Benkő Antal üzemi szervezők lettek.

A rendkívül mozgalmass és tanulságos konferencia az alább teljes egészében közölt határozati javaslat felolvasásával és elfogadásával ért véget.

Határozati javaslat.

Elfogadva Salgótarjánban, 1946. január 6-án megtartott Magyar Kommunista Párt városi konferenciáján.

A konferencia üdvözli az új magyar demokratikus kormányt, mely hivatva lesz a legégetőbb gazdasági kérdésekben, oly intézkedéseket foglaltatni, mely az előttünk álló súlyos helyzetben biztosítja a termelés nyugodt menetét és ennek megfelelően megoldást vár az élelmezési kérdésekben, hogy a dolgozók elsősorban jussanak élelmezéshez, annak az elvnek alapján, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék. Követeljük a már meghozott rendeletek ellenőrzését és ebben a kérdésben erőteljes rendszabályok életbevitelét azok ellen, akik a nép nyomorából akarnak meggazdagodni. A munkások megkötik a szükséges áldozatokat. Ezért követeljük, hogy a gazdagok is áldozzanak és fizessenek. Követeljük, hogy az államparátusban és a közigazgatásban lévő reakciós elemeket, akik szabotálják a demokratikus kormány rendeleteit, akikkel szemben a munkásság nem lehet bizalommal, sürgősen távolítsák el. Követeljük, hogy erőteljesebb harcot indítsanak azok ellen, akik a demokrácia ellen nyíltan szervezkednek. Gyorsabb és erőteljesebb ítéletet a nemzetrontók ellen és az ítéletek gyors végrehajtását. Ugyanígy gyors ítéleteket a feketézók ellen is. Hasonlóképpen az adócsalók, különösen a forgalmi adócsalókkal szemben is. Az OTI-t és a MABI-t szociális szempontok figyelembevételével és e célnak megfelelően átállítani. Az állami segély felelőtlenség a gyermeknél.

A konferencia állásfoglal Magyarországi jövőendő államformája mellett ami nem lehet más, mint demokratikus népi köztársaság. Felelőtlenségünk a reakció, a szovinizmus ellen, ami rontja Magyarországi külpolitikai helyzetét. Eppen most a békekötés előtt, mert ez rontja a kedvező békefeltételeket Magyarországi részére. Be kell bizonyítanunk, hogy demokratikus átalakulásunk nemcsak külszin, hanem komoly valóság. A munkásegység megszilárdítását egyik fontos feladatunknak tartjuk. Tudjuk, hogy a gazdasági nehézségek leküzdésére és a reakció elleni harc erősítéséhez elengedhetetlenül szükséges a tömegekkel összeforrt erős, fegyverrelzet pártszervezet. Ezért a pártszervezeteket meg fogjuk erősíteni. Tagjainkat Marx, Lenin, Szólin-elvvel felvértezzük, a vezetők és párttagság oktatása útján. Arra törekszünk, hogy a pártszervezetek élére ideológiailag képzett, korrupció-mentes, népszerű elvtársakat állítsunk. Állást foglalunk

az elernyedő pesszimisták ellen, különösen most, amikor harcunk erősítéséről van szó.

Állást foglalunk, küzdeni fogunk a jobboldali elhajlók, az antiszemizmussal és a pártunkban lévő baloldali elhajlások ellen Törhetetlen hittel és akaratlalt akarjuk a párt egységét megőrizni. Sorainkat összezárni, hogy az előttünk álló barcot sikeresen vívassuk meg.

Pártunk Központi Vezetőségének és annak vezérének Rákosi Mátyás elvtársunknak kipróbált vezetése mellett hiszünk, hogy a Kommunista Párt zászlaját győzelemre visszük.

Éljen a Magyar Kommunista Párt!

Szabadság!

A Konferencia Elnöksége.

Köszönet nyilváníítás.

Mindazoknak, kik a fájdalmason enyhíteni igyekeztek, ezúton mondok hálás köszönetet.

őzv. nemes Hegyi Zsigmondné

Hová tűnnek a nógrádi erdők?

Mialatt az iskolákban ország-szerle szünetel az oktatás, hideg szobában alszunk, hideg jrodában, műhelyben dolgozunk, gyermekeink dideregnek a tüzelőhiány miatt, érdekes és érdemes körülnézni, mi történik az erdeinkkel.

Aki ismeri Magyarországi földrajzát, az tudja, hogy Nógrádmegyében nagykitérű erdeink vannak, de aki az erdőknek fontosságot tulajdonít, az elkeseredetten tapasztalja, hogy Nógrádban már nem sokáig zöldelnek az erdők, mert illetéktelenek szünet nélkül irtják. Először október 15-ig vághatták a fát a régi tulajdonosok, azután november végéig, most meg már január 15-ig van megengedve az erdeink pusztítása. Már októberben rablogásdalkodás folyt, azóta azonban a régi tulajdonosok minden igyekeztükkel azon vannak, hogy a tulajdonukban volt erdőket egy szálgy kiirtásák. Ha végig megyünk Nógrádon, fájdalmasan állapítjuk meg az indokolatlan nagy erdőirtást. De ami még rosszabb, semmit sem tudunk ellene tenni.

Az ideiglenes kormány hozott rendeleteket, melynek értelmében az erdők egy meghatározott nagyság után az állam tulajdonába mennek át. Most tulajdon nélkül mondhatjuk, hogy az állam tulajdonába legfeljebb a kiirtott erdők tuskói foghatnak átmenni. Megértjük, hogy a városokat el kell látni tüzelővel, de erősen kételkedünk abban, hogy báró Buttler keletcsényi erdőbirtokán kivágott nagymennyiségű fa a pesti dolgozókhöz, kórházakba vagy iskolákba kerülne. Sajnos, a régi tulajdonosok tovább jogosultak — teljesen érthetetlenül — az erdők irtására és biztosak lehetünk benne, hogy a ki-vágott fát megfizetetlen áron, ismeretlen helyre, gyanus célokra adják el.

Vajon ki fogja megállítani ezt a jogtalan erdőirtást? Vajon ki fog utóanézni, hogy hol kerül forgalomba a kivágott fa? Vajon meddig tart még a régi tizezerholdasok bírodalma? A földet elvesztezők a demokrácia és annak adta, aki azt megműveli. Miért nem veszi el tőlük az erdőt is? Miért engedi, hogy a régi elősködők sivatagot csináljanak Magyarországból? Nagyban helyes volna, ha a Földművelésügyi miniszter több gondot fordítana erre a kérdésre és utánanézne, hogy hol kerül forgalomba a Nógrádban kivágott fa.

Eredics Ferenc.

Bán Antal iparügyi miniszter nagy beszéde a salgótarjáni Szociáldemokrata Párt négyülésén

A Szociáldemokrata Párt salgótarjáni szervezete vasárnap, f. hó 6-án délelőtti 11 órakor a mozi helyiségében négyülést tartott, melynek díszszónoka az ez alkalomra meghívott Bán Antal elvtárs iparügyi miniszter volt. Gazdag tartalmú nagyhatású beszédeben Bán Antal mindenekelőtt viszszapillantott az egy év előtti állapotokra. A jövő feletti teljes bizonytalanságban indult meg akkor az új élet. De ma már ismerjük az utat és azon kell tovább haladnunk. Ez az ut biztos, nem úgy, mint az 1848-as és 1918-es forradalmak után. Mindkét esetben erős reakció következett be, mely a parasztból és proletárból alá-zatos szolgát csinált. Ezért is nem tudott az ország ellenállni a német erőszaknak. A Horthy-reakció szabadon garázdálkodhatott ország-szerle és amikor előjött a döntő pillanat, a Horthyért korábban annyira lelkesedő tisztiek minden további nélkül átállottak Szá-lasiékhoz. Mindez azért történhetett meg — és mindnyájan hibásak vagyunk ebben — mert hiányzott nálunk a demokrácia, hiányzott nekünk a demokrátiikus nevelés. A demokráciát nem lehet gyártani, mert az élettartalom mely csak hosszú és türelmes nevelés árán épülhet fel bennünk. Beszédje további során Bán Antal elvtárs a Szociáldemokrata Párt eddigi munkássá-

gára és nemzetépítő szerepére tekintett vissza. A párt mögött nagy múlt áll. Lapja a Népszava, 75 éves. A párt magartatásában nagyon fontos volt, hogy már 1933-ban megjósolta a háborút és a németek bukását. Sokat tett a párt a földreform végrehajtásá-ért, miután elsősorban ebben látta a feudalizmus végleges megbuktatásának eszközt. Ugyancsak harcolt a bányák és a kulcsiparok államosítása mellett is. A közeljövő céljai közül, mint legfontosabbat, a gazdasági élet biztos alapokra helyezését, megerősítését emelte ki. Az egész világ szemé rajtunk van: a megadott új alapokon újít tudjuk-e teremteni gazdasági életünket? A reakciós nagytöke nem szűnik meg hirdetni, hogy a demokrácia a magyar gazdaság alapjait teszi tönkre. Meg kell tehát mutatnunk, hogy mennyire hamis e szennyes rágalom. Teljesen magunkra vagyunk utalva, de minden bajt, hiányt meg tudunk szüntetni a többtermeléssel. Ez legyen ezután leg-szentebb célunk. Ha nem ebben az irányban dolgozunk, e'bukhatunk.

A nagyszámú közönség mindvégig tartó lelkes figyelmével végül Bán Antal hitelt tett a munkaspártok szét-törhetetlen egysége mellett, majd a reakció elleni harcra való felhívással és a szocializmusért megvívandó harcra burdíttással fejezte be beszédét.

Egy kis izelítő

Ma az üzemek munkásaik ellátásáról úgy gondoskodnak, hogy áruikat élelmiszerről cserélik el. Sokszor a munkásság részéről jogos elkeseredés hangzik el abban az irányban, hogy a gyárakból elszállított árukért cserélt élelmiszert óriási nehézségek árán jut el rendelkezési helyére. Hogy mi okozza ezt a nehézséget, erről a homályról szeretném a fénytlat kissé fellebbenteni az alább közölt jegyzékkel, melyet Berki Lajos (Salgótarján, Vasut-utca 4 szám alatti lakos) „közvetítő” jegyzeleiből írtam ki, amibe rámutat arra, hogy bizonyos üvegáru-ért, hogyan kerül 3 vagon krumpli a salgótarjáni üveggyár dolgozóiboz.

J e g y z é k.

1 kocsi (vagon) szerzés Bu-dapestről Salgótarjánba	100 000 P
1 kocsi (vagon) szerzés Má-tészalkán	150 000
Kocsordi állomáslőnök	100 000
METESZ igazgatója	300 000
tisztviselője	70 000
Erdős R. lőh. motorkerékp	100 000
MAV személyzet Szolnok	20 000
Debrecen	15 000
Mátészalka	30 000
Mozdonyvezető kocsikihúzás Kecsárdról visszafelé	20 000
MAV szem.-zet Nyiregyháza	20 000
Debrecen	20 000
Füzesabony	20 000
Hatvan	20 000

Megjegyezni kívánom, hogy ez az eset még 1945 októberében történt amikor a 10 és 100 ezer pengőnknek mégis csak volt valami értéke. Szeret-ném ha az illetékesek felfigyelnének ezekre a dolgokra és a magyar becsü-lettel össze nem egyeztetés korruptós személyeket leváltanák — be velük a hányába, tanuják meg azt a munkát, melynek végzői nem veszíthetnék meg, mely munka mégis csak „valami-mivel” nehezebb mint az övék, mégis becsülettel teljesítik kötelezettségüket hazájukkal szemben. B. A.

Gazdák! A beszolgáltatás nemzeti kötelesség!

Veszélyben az etesi Madisz

A szép eredménnyel működő etesi Madisz az elmúlt időkhöz a közönségtől a célnak megfelelő helyiséget kapott. Az egyesület mindenzáig zavartalanul működhetett a használatra átadott hely-ségben, bizonyítékul annak, hogy a közönségi előjárás bízatlansága magától emelkedett és megértve az idők szá-vát, maga is a demokratikus mozgal-mak támogatására sielt. Most vesz-szük a fájdalmas hírt, hogy ugyanaz a közönségi előjáróság felmondott az egy-esületnek az az indoklással, hogy raktárhelyiségre van szüksége. Az etesi Madisz ezzel a lépéssel a legnehezebb helyzetbe került. Szépen megindult ifjúsági nevelő munkáját eredményesen megfelelő helyiség nélkül elvégezni nem tudja és arra van kárhoztatva, hogy az eddigi eredményeitől bücsüt vegyen.

Nem tudjuk, hogy miért határozta el magát az etesi közönségi előjáróság végtelen lépésre! Milyen köz-, vagy magánérdekek fűződhetnek ahoz, hogy a demokratikus átalakulás legfontosabb szervét ilyen váratlanul háttérbe kellett szorítani?

Nem vagyunk kétségbe, hogy egy közönségnek raktárhelyiségre szüksége van. De kérdezzük: helyes dolog e az, ha a pillanatnyi szükséglet kielégítése következtében azt az alapot éri károsodás, melyre egy egész nemzetnek kell felépülnie?

Gabona-ellátásunk 1946-ban

Lázár Vilmos, a földművelésügyi miniszterium termelési főszá-ltálya főnökeinek közleményéből vesszük az alábbiakat:

1945-ben felosztottak 4 millió kat. hold földet, amely 600 000 paraszt tulajdonába jutott. Ezek között 89 000 gazdasági cseléd kapott 7,3 kat. hold földet és 206 000 nincstelen mezőgaz-dasági munkás átlag 47 kat. holdhoz jutott. A törpebirtokosok közül 162 ezren kaptak földkiegészítést átlag 3,5 kat. holdat. E roppant méretű átalakulás közben történt az aratás, csep-lés, belakarítás. A termés a múlt évi fasiszta dúlás, háborús pusztítás és a kedvezőtlen időjárás miatt igen gyöngye volt. A kenyérgabona (buza, rozs, árpa) learatott vetésterülete 1 887 000 kat. holdat tett ki — 9 360 000 mázsa kenyérgabona termelt, tehát holdankénti átlag mindössze 49 mázsa. Az ország 93 millió főnyi lakosságának csupán évi 100 kilós fejadagot feltételezve 93 millió q volt a szükséglet. Ha tehát ezt kielégítjük a jóvátételre és vetőmagra nem marad semmi sem.

A jóvátételi gabona-állításokat — hála a Szovjetunió nagylelkűségé-nek — az idén nem kellett teljesíteni. A vetőmagkérdése azonban megold-hatatlannak látszott. A termelés irányi-tól számára felmerült a probléma, hogy vajjon közellátás céljaira fordítsuk-e a meglévő kenyérgabonát, vagy szor-ítsuk-e meg mégjobban a fejadagot és vetőmag céljaira használjuk fel az ezenfelül megmaradt mennyiséget. A Földművelésügyi miniszterium ez utóbbi eljárás mellett döntött, azaz a meg-gondolással, hogy inkább egyék az or-zszág lakossága kukoricávéi kevert ken-yeret és érje be alacsonyabb fejadag-gal, de vettelenül egyetlen barázdá-se maradjon.

Az 1945 46 termelési tervben kitűzött cél 2 837 663 kat. holdnak kenyérgabonával való bevetése nem csupán megvalósult, hanem ezen tul-mened 2 993 000 kat. holdat vetettek be kenyérgabonával. — Ugyancsak 3 645 000 kat. holdat felszántottak — ez 52 százalékkal nagyobb, mint a

kenyérgabona múlt évi vetésterülete volt. (Az egyes megyékben a bevetett terület még jelentékenyen kedvezőbb eredményt mutat: Veszprém megyében 110,7 százalékban, Komárom Esztergom megyében 112, Győr-Moson-megyé-ben 119,4, Somogy megyében 121,5, Sopron megyében 125,8 és Vas me-gyében 129 százalékban megvalósult a tervben kitűzött cél.)

Ezek az adatok azt jelentik, hogy az idei gazdasági évben 3 millió kat. holdat jóval meghaladó kenyérgabona vetésterület lesz az országban és ha valamely elem csapás nem fogja sujtani hazánkat, úgy még közepes ter-més esetén is 21 millió q kenyér-gabonára számíthatunk, ami egyet je-jent azaz, hogy Magyarország minden dolgozójának lesz kenyere. — Tehát nyugodtan állíthatjuk, hogy a termelési csata első részét megnyertük.

Madisz járási titkár-választás Salgótarjánban

F. hó 16-án, szerdán délután 3 órakor a Madisz salgótarjáni székháza-ban járási titkár-választás lesz. Felhívjuk összes salgótarjáni járási tagtársaink figyelmét, hogy a szokástól eltérően nem csak a megbízottak, hanem lehetőség szerint az összes tagok jelenjenek meg e fontos ténylekedésnél, különös tekintettel arra, hogy a Madisz-nak új szervezetre van szüksége.

A salgótarjáni járás Madisz munkája eddig minden kritikát kiállított. Nagy része volt az eredményes munkában a legutóbbi időkhöz a miszerrel szervezetenek, melynek sorából került ki a most lemondott titkár is. Reméljük, hogy a járási titkárság a személyvál-tozás után is azon az uton fog tovább-haladni, melyet anyai biztató ígérettel kezdett meg.

A Madisz Nógrádmegyei Titkársága.

1945. évi január hó 2.

Milyen közel és mégis milyen távol. Egy esztendő mulott el a felszabadulás óta. Nézzük meg mit is végeztünk ez alatt az idő alatt. Mintegy világító torony a sötét éjszakában úgy mutatja meg pártunk az utat egy évvel ezelőtti és mutatja azóta is. Az ilyenmaradt illegaritást 1945. január 2-án lerakták pártunk alapjait Salgótarjánban. Azonnal munkához láttak, életre hívták és kézbe vették a mindenki által elhagyott közigazgatást. Megindították a munkát a városban, újjászervezték a rendőrséget, megalakították a nemzeti bizottságot, vagy akarrással, nem fordítva a fardatsággal élt nappalra téve végezték az ország, illetve a városépítő munkáikat. Látna a város súlyos helyzetét az életmezés terén, tárgyvalva az akkori Ideiglenes Nemzeti Kormányval megbízottakat küldtek, akik gyűjtötték és szállították is élelmet. Ezzel városunk, valamint a környező falvak lakosságát az éhhaláltól mentették meg.

E súlyos, nehéz munka közepette sem feledkeztek el a pártszervezetek kiegészéről. Faradhatatlanul dolgozva felelték az üzemek dolgozóit aléltságból, megindították az üzemek munkáit úgy a bányákban, az mint a gyárakban. A kezdeti nehézségeken túlmenően a párt munkája mindig mélyebb és szélesebb lett. E munka hajtóerejét növelte a március 25-i nagygyűlés, melyen Rákosi elvtárs vezérünk jelent meg hatalmas, lelkesítő beszédével. A párt akkori irányvonalának megfelelően a cél az volt, hogy minőségi pártot minősítsük pártunkat. A közigazgatási teendők, valamint a földosztás rendkívül lekötötték a pártot, illetve annak vezetőségét, s csak ennek végeztével májusban kezdődött meg az alapos széleskörű szervezés. Ez időtől jöttek haza a fasiszták által illegálisan elvtársak, Róviddel később a pártiskolát végzett elvtársak hencsával széleskörű szervezési munkát indítottak meg vidéken, kiépítve pártszervezeteinket a járás községeiben. E nehéz szervezési munka helyett szem előtt tartva az ország nehéz helyzetét a párt központunk pünkösdi konferenciájának az újjáépítéssel kapcsolatos határozatait megértve a legzélesebbkörű tevékenységet fejtették ki, a 3 döntő fontosságú kérdés az építkezés, vasut, posta, mezőgazdasági gépekkel való ellátása között Salgótarjánban üzemelt pártszervezeteink a vállalatok hozzájárulásával elsősorban a vasúti pályatesteken lévő szétrobantott vasúti kocsik rendbehozatalára fektették a fösulyt.

A Gépgyár, a Bánya műhelyei, de elsősorban az Acélgár munkásai vállalták a fenti vasúti kocsik leírását. De ugyanakkor, amikor a kocsik megjavításának munkálatai megindultak ezzel egyidőben a vasúti sínhalózat rendbehozatala is megkezdődött. Minden üzem (acélgár, gépgyár, üveggár, valamint a bányavállalat) munkások százait becsapította a vasut rendelkezésére. A németek vandál módon 4-5 méterenként kirohantották a vasúti síneket. A kommunista munkások (itt elsősorban a baglyasajai elvtársakat kell kiemelni) minden nehézséget leküzdve szereztek be a szerelést be a szükséges anyagokat és szerzőmokat nevezetesen oxigén, valamint elektrodát mely a sínek eldarabolásához volt szükséges. Ezáltal a szétrobantott vasúthálózatot sikerült a legközelebbi idő alatt használható állapotba helyezni. Az acélgár kommunista munkásai, kik a felszabadulás pillanatától mint minden más üzem munkásai építették új üzemeket, gyárakat.

A kijavított vasúti kocsik felhasználásával ingajáratot létesítettek, Sal-

gótarján és Ozd között ezzel lehetővé tették a jóvátétel valamint az ország mezőgazdasága részére oly nélkülözhetetlen szerszámokat és eszközöket előállító üzemek nyersanyaggal és fél kész gyártmánnyal való ellátását. A kommunista munkásság minden üzemben megértette pártunk kiküldött szónokai által mondottakat, de nem csak megértette, hanem minden erejét megleszítve dolgozott annak keresztülvitelén.

A gépgyár mellett, hogy munkacérot adott a vasut rendbehozásához és vállalta a wagonok kijavítását ezen felül elvállalta a németek által teljesen leszerelt zagyvapálfával táblaüveggégyár gépének újratéését is.

A salgótarjáni üveggégyár nyersanyag hiánnyal küzdött és küd a napjainkban is, ennek ellenére bekapcsolódott az újjáépítés munkájába, állította üzemének egyrészt és palack helyett léglát, cserepet és az anyira nélkülözött táblaüveggégyártására rendezkedett be. A táblaüveggégyártása bár kezdetlegesen, de megindult és a mai napig is folyik.

A bánya dolgozói szintén kivették a részüket az újjáépítés nagy munkájából és szívós, fardatságot nem ismerő munkájuknak eredménye megmutatkozik minden hónap végén a termelés állandóan emelkedik.

Pártközpontunk utasításainak megfelelően az újjáépítés sikeres végrehajtása érdekében június—július hónapban minden gyár és bányüzemnél kiépítettük az üzemi pártszervezeteiket. A szempont vezetelt hennükkel, hogy minél több elvtársat vonjunk be a munkába és bízzuk meg felelősségteljes feladattal, hogy ezen keresztül önállóságra neveljük a tagságot. Június hónapban indult meg az első kététhes szeminárium és júliusban kezdtek és azóta is rendszeresen folynak minden szervezetünkénél, a pártapok tartása. Pártunk tulajdonképpen ezidőtől élt és élt pártéletet. A pártapokat kiterjeszteltük és központi előadót küldtünk a környező telepekre, Vizválastóra, Salgó, Baglyasajára valamint Zagyvapálfávrá. Nem hanyagoltuk el a vidéket sem, megerősítettük vidéki pártszervezeteink 2 hetenként rendszeres titkári értekezletet tartottunk, amin a titkári elvtársak tájékoztattak falusi pártszervezeteink munkájáról. Ezen keresztül irányítottuk mi is az ő munkájukat.

Augusztus 5-én Salgótarjánban nagy nagygyűlést tartottunk, melyen a vidéki pártszervezeteink nagy számban képviseltették magukat. Ezen a nagygyűlésen, mely a reakció elleni tüntetés jegyében zajlott le, Révai és Kádár elvtársak veitek részt. A gyűlésen mintegy 25000-es tömeg vonult fel tüntetve a reakció ellen.

Központunk utasítására megszerveztük és felépítettük az állandó folytatóságos két betes pártiskolánkat, melyre az egész Nógrád megyéről voltak beküldve hallgató elvtársak. Az innen, valamint a debreceni pártiskolából kikérült elvtársakat állítottuk be a választások előtt szervezési munkákra rendkívül nagy gondot fordítottunk. Tagságunk szaporításának érdekében versenyt szerveztünk illetve indítottunk a párt szervezetei között. Valamennyi szervezetünk komolyan vette és végezte a munkáját, pl. az acélgár 600-ról 1700-ra emelte taglétszámát. A nők nagy lelkesedéssel vettek ki részüket pártunk választási munkájából. A női aktiva teljes egészében bekapcsolódott a szervezés munkájába és fardatságot nem ismerve járták a községeket. A budapesti központi választások után, melynek hatására a

reakció országos viszonylatban elérkezettnek látta az időt a cselekvésre a mi járásunkban is kísérletezni mert, de tüntető felvonulásunk után, ahol megmutattuk a szervezett lélelmelet erejét, pillanatnyilag lakorodót fujt.

A választási nagygyűlésen, melynek szónokai Kádár és Kovács elvtársak voltak, mintegy 20 25 ezer ember vett részt. A november 4-én megtartott választás a legnagyobb rendben folyt le, s bebizonyította, hogy mindazok a remények, melyeket mi ehhez a választásához Salgótarjánban és a járásban fűztünk, megvalósultak.

Ez a választás bebizonyította, hogy Salgótarján kommunista pártja éppen úgy mint a járás pártszervezeteinek kommunista pártja is eredményes munkát végeztek. Bebizonyította ez azt is, hogy Salgótarján és járás, bánya és iparmedencéje valóban a magyar kommunista párt egyik legerősebb pilléréi képezi. Központi vezetőségünk is elismerte munkánkat és az országos választások első díjat a selyem zászló Nógrád megyének ítélte az az a kikötéssel, hogy annak érdekében a salgótarjáni pártszervezet legyen. Elismerte az az is, hogy a választások után pártunk nagy vezére Rákosi elvtárs is eljött közénk Salgótarjánba. E l i s m e r v e és egyben felszólítva a további fokozott munkára.

Nézzük meg, hogy a kommunista munkások mit is végeztek az újjáépítés terén a salgótarjáni iparmedencében. Szinte az egész országban egyedülálló teljesítményt mutatnak fel a vasut újjáépítésénél, ahol rövid pár hónap alatt 2 vasutat és 1 beton hidat építettek újja. Salgótarján bánya medencében, ahol a szeméreg országos viszonylatban a legkevényebb, lejtése rendkívül körülményes, a termelés ennek ellenére nem csökken, sőt állandóan fokozódik és országos viszonylatban a legmagasabb.

A gépgyár már teljes egészében kibővítette a zagyvapálfával üveggégyár húzógépeit. Ezt látva nyugodtan megállapíthatjuk, hogy iparmedencénk kommunista munkásai nem maradtak el az újjáépítésben, hanem az élen jár, de meg kell állapítotunk azt is, hogy az a lendület amellyel elvtársaink végezték a szervezés és az újjáépítés nehéz munkáját, a választások után vesztett erejéből. A reakció, amely az utolsó hónapokban kétségtelenül előre írt és főtörökvése, hogy pártunkat a magyar kommunista pártot, mely a legelősebben és a legkölvekezetesebben harcolt ellene elszigetelje a tömegektől. Célja, hogy éket verjen a nemzeti függetlenségi frontba tömörült pártok közé, de nem csak erre törekszik, hanem a nehéz gazdasági helyzetet kihasználva, melyet az infláció támogatásával igyekeznek súlyosabbá tenni ezen keresztül pártunk jövőbe velet bizalmát szeretné megingálni.

A reakció ma, mint Révai elvtárs mondotta, mint demokrata lép fel és mondanivalóit demokrata köntösbe öltözteti.

A reakció az amely a súlyos gazdasági helyzetet meg súlyosbítva, anarchiát, zavart akar előidézni. Ez a demokrata köntösbe öltözött reakció, amely ma sztrajkot akar szítani, melylyel az ország szekerének rudját jobbra akarja vinni és a nemzetgyűlésen adott kormány-program megvalósítását minden eszközzel megakadályozni. A munkásság az elmúlt évben valóban elsősorban tett meg mindent, hogy az országot újjáépítse és küzdött a reakció ellen, elkedvetlenül látszik, mert még mai napig sem látott egyetlen reakció, egyetlen a népmóromán megzagdagodó spekulánst sem felakasztva.

Hogy a reakció előretörését meggátoljuk, nem beszélni, hanem cselekedni kell mégpedig sürgősen cselekedni. Nekünk kommunistáknak job-

ban mint valaha kell, hogy megfesszítük erőnket a főtornyosuló akadályok leküzdésére. Erős akarattal, nagy lendülettel kell, hogy erősítsük pártunkat és barcoljunk mint ahogy tettük azt a választások előtt. Ki kell küzdöbólni személyi ellentétet! Nem szabad megtérnünk soraink között olyanokat, akiknek tevékenységük a személyi ellentétek kiélezésében klikkek csoportok alakításában merül ki, aki ezt teszi akarva nem akarva de a reakció malmára bajlja a vizet. Az 1945 évet lezártuk, a kommunista dolgozók medencékben szép és eredményes munkát végeztek. Előttünk áll 1946. év nehéz téli hónapjaival, de épen ezekben a nehéz hónapokban kell, hogy legyőzemetlen dolgozva példát mutata az ország kommunista pártja és dolgozóinak szilárdítsuk meg szervezeteinket és verjük vissza sörjörük el a reakció minden egységbenő kísérletét, hogy pártunk célkitűzéseit a békét, kegyeret a jdpénst és a demokratikus népköztársaságot a legközelebbi idő alatt valóra válthassuk.

O. J.

Eljegyzés.

Szendrey Ernő adúgyi jegyző Nyiregyházáról eljegyezte Fábrián Mártuskát Salgótarjánban. Minden külön értesítés helyett.

Az Egyesített Munkásdalkör diszközgyűlése

Ünnepélyes keretek között tartotta meg az Egyesített Munkásdalkör vezetősége első diszközgyűlést f. hó 5-én, a salgótarjáni Szabad szakszervezetek székházában. A nagygyűlés megbiolt vendég előtt, kik között ott találhattuk a város minden számottevő személyiségét, a Dalkör kitűnő együttése által előadott Internacionale és egy szívhez szóló melódia után Bozó György, elnök, nyitotta meg a diszközgyűlést. A közönség üdvözlése után méltatta a Dalkör múltját és eredményeit. Egy évvel ezelőt alakult meg de kitűzött céljait elérte. A dal nagy megnyerő eszköze a politikának és az Egyesített munkásdalkör helyi és vidéki szereplései során sok szívet hódított meg a szocializmus nagy eszméjének. A lelkes munkatársaknak mordott közönel után a jegyző a legutóbbi közgyűlés jegyzőkönyvét olvasta fel, majd a pénztáros jelentése következett. Maróti Károly pénztáros jelentésében különösen kiemelte a sok áldozatot, melyet a Kommunista Párt hozott a Dalkör érdekében. Ugyancsak közönellet mordott a Gépgyárnak, Üveggégyárnak, a Bányatársulatnak, végül az Acélgárnak is, melyek képességeik szerint szívesen állottak a Dalkör rendelkezésére.

A diszközgyűlés főprogramjaként Zsigmond János alelnök felolvasta a megválasztandó új tisztikar névsorát, melyet a közgyűlés egyhangulag fogadott el.

Az új tisztikar megválasztása után, mely a régi tisztikar újhól való megerősítése volt, Blarác Sándor polgármester lelkes szavakkal bangulyozta ki a zene nagy hivatalát a közért folyó küzdelemben és a szocializmus diadalra juttatásában. Oczel János rámutatott arra, hogy a Dalkör tagjai elsősorban kommunisták és csak aztán dalosok. Ebben az értelemben kell a jövőben előrevinni a művészet zászlaját. E'odása után a Kommunista Párt 2 diszközgyűlést nyújtotta át a vezetőségnek multban kifejtett érdemes munkájáért.

Végül Fodor, központi szakszervezetl titkári burditi és oktató előadása után a diszközgyűlés befejeződött. A diszközgyűlést bankelt, majd vidám bangulat mellett tánc követte.

Kommentár

„Nincs infláció, ha van több termelés” mondotta Ben Antal iparügyi miniszter a január 6-án rendezett népgyűlésen.

A miniszter a Szociáldemokrata Párt kétségtelen becsületes jószándéku és kiváló tudású tagja, aki a demokrácia, az igazi népi demokrácia éhharcosai közé tartozik. Kritikát nem akarok gyakorolni a beszéd felett, azonban azt hiszem, hogy a magyar nép véleményét nyilvánítom, azzal a pár szóval, melyet a fent idézett mondathoz fűzött kívánok.

Hogy nincs infláció, ha van több termelés, az tény, de az infláció fő előidézője mégis csak az emberek lelkiismeretlensége. Amikor árubány van és inségés idő van, a lakosság tehetősebb része „mindenáron” igyekszik magának biztosítani azt, amire szüksége van. Ezáltal természetesen az áratkat veri felé. De vajon ha ezek a mindenárat megfizető és a mindenárat eladók az állammal szemben, adózási kötelezettségüket mindenáron teljesítették volna és természetesen a pénzügyi kormányzat azonnal gondoskodott volna, ha rendeleti úton is hogy az adózás rentábilis legyen, vajon az infláció nem sokkal csekélyebb mértékben vált volna szükségessé? Az infláció legfőbb elindítója az volt, hogy az adópolitika egyáltalán nem volt kiépítve a helyzethez mérten. Így természetesen, hogy az állam kiadásait csak a bankóprés megindításával tudta eszközölni. A termelő, az iparos, a kereskedő kevés árujából, illetve termelvényéből nemcsak hogy megélni, hanem jól megélni akar és mellé a jövő minden meglepetéséi ellen magát felvértezi akarva, árait a nehéz helyzetet kibaszalva, felfelé sorfolja, arra számítva, hogy meg kell fizetni annak, akinek szüksége van rá.

Az emberi lelkiismeretlenség nagy mértékben előidézi az inflációt azáltal is, hogy a kevés áruból legalább is százszor annyian élnek meg, mint amennyinek tisztességes kereskedelem után megélhetési lehetőséget nyújtaná. Van áru, ami a nagykereskedőtől a fogyasztóig eljut, legalább tíz kézen keresztül megy, ez esetben mind a tíz kereskedő kiveti belőle a maga részét. Természetesen hozzácsapva az esetleges utánpótláshoz szükséges összeget. Az így feltornászott árákkal azáltal természetesen, hogy csekély fizetéssel nem lehet tartani az iramot s szükségessé válik a bérek emelése.

A dolgozók — legyenek bár szellemi, vagy fizikai foglalkozásuk a javadalmazásukkal a legmélyebb pontra süllyednek, mégis ha nehezen is, de vállalják továbbra is az áldozatot, bár helyzetük az ellátás terén kétségbeesztő, de nem joggal háborodnak-e fel akkor, amikor az ő minden áldozatvállalásukkal szemben nagyon sokan spekulációval, manipulációval és különböző, a becsülettel össze nem egyezhető eljárásal maguknak nagyon is jó életet tudtak biztosítani, ezzel szemben az infláció megszüntetésére egy lépést sem tesznek, sőt munkájukkal azt elősegítik, azzal, hogy amikor áldozatot kellene hozni, azt mondják „miért éppen mi fizessünk rá?” Az inflációt ha nem is lehetett megakadályozni, de megfelelő rendszabályokkal csökkenteni lehetett volna, természetesen megfelelő rendszabályok formájában egy pár akasztófát is fel kellett volna állítani, mert nemzetünk jövője csak úgy lesz biztosítható, ha ennek az országnak minden polgára becsülettel él a hazában.

Szeretnénk ha a „vaskézzel” melylyel a dolgozók közé akarnak nyulni azokra suttannának le először, akik a

mai állapotnak közvetlen előidézői voltak a multban és előidézői a jelenben. „Az életért vívott csatát meg kell nyerni” de a harcból mindenki vegye ki a részét, mert itt most nincs semmi jogalap arra, hogy valaki félreálljon.

A nép fölépíti ezt az országot, de sokkal több ambícióval fog dolgozni ha azt látja, hogy végre kiméltetlen szigorral nyulnak a nyomorúság vámszedőjéhez. Ha a munkabérek felhajtásánál tudnak hivatkozni az infláció fenyegető hullámaira, mi hivatkozunk az árfejhajtók minden inflációt előidéző nemzetpusztító munkájára. Végre jó pénz, rendet akarunk, hogy végre az emberek barátságban élhessenek és szabadságuk igazi szabadság legyen.

Még egyszer az „Egérfogó”

„Kollay Imre „Egérfogó” című zenés vígjátékáról lapunkban már két ízben megemlékeztünk, azonban nyomdatechnikai okok miatt mindkét esetben csak felig sikerült elmondanunk mindazt, amit a színdarabban és előadásában szépen és jóval találtak. Bizva abban, hogy a technika egyik legnagyobb vívmánya, a nyomda, immár eleget tud tenni kívánságunknak, álljon itt a befejező méltatás néhány sora, elgőzölögélően szerzőnek, színjátszóknak és közönségnek egyaránt.

A közelmúlt idők könnyed és könnyen megoldható problémáitól van szó a színdarabban, kitűnően görögül párbeszédekkel, tréfáival, szellemes bohóságokkal, szabadon szárnyaló melódiákkal fűszerezve. A ma fárads, mindennapos küzdelemben elesésgázott emberek bizonyára szívesen látta a jómódban élő, Páris fényéjért rajongó fiatalembert, aki eltékozolt vagyona utolsó roncáival már csak a gyors házasság révén menekülhet a végleges hajótörés elől és akinek házassága érdekében az egész család összeköszköszi, maszkot ölt, komédiát játszik, hogy a becsületes munka óázisára vezesse az öröm sivatagában kóboroló rokot.

A műkedvelői szereplők szép munkát végeztek. De nem is vártunk mást tőlük, kedves régi ismerőseink ők mindannyian. Ismét örömmel hallottuk Külkey erőteljes, férfias tenorját, Kovácsné bájos és gyönyörű szopránját, örömmel láttuk mindkettejük tanulmány egyszerű, kifejező mozdulatait, Mayer Sándor természetes bohóságait, Kométh Hilda, Hunyár Mária, Somoskönyő biztos és jóízű alakítását, Kraft Jenő rutinizott gesztusait és a többiek sikerült megjelenését.

A színpadilag is jól megrendezett bemutató megérdemelt sikert aratott. — 55 —

Kötelező a zsirbeszolgáltatás a leölt sertések után. Minden levágott sertés után a vágási engedélyben feltüntetett kötelező beszolgáltatásra előírt zsemnénységet a vágástól számított 8 napon belül, hatóságtól áron be kell szolgáltatni a kijelölt zsirgyűjtőhöz.

Kötelező az üzletek nyitvatartása. A kereskedelem és szövetkezetgyűjtő miniszter legújabb rendelkezés szerint, minden nyitvatartási üzletet az ország egész területén a nyitvatartásra engedélyezett idő alatt — további intézkedésig — nyitva kell tartani.

A szerkesztésért és kiadástól felel:
Dr. VASS GYULA.

Nyomatott Véghe Kálmán könyvnyomdájában
Salgótarján, Fő-utca 66 szám.

Sportolók figyelem!

Az SBTC vezetősége felhívja a város mindazon női és férfi sportolóit, akiket a kosárlabdacsapat érdekelt, illetve akik a megalakuló női és férfi csapatban szerepelni óhajtanak, hogy 13-án vasárnap délelőtt 11 órakor az SBTC klubházában (Füleki-u.) jelenjenek meg.

Adócsalók

Az államháztartás ingadozik!
Kevés a bevétel!
Infláció! Veszélyben a haza!
Mégis akad számtalan egyén, akik becsületlen kapzsiságában nem teljesítik az állammal szemben kötelességet és ahol lehet megkísérik azzal, hogy nem adózik lelkiismeretesen.

A közelmúltban körutamat alkalmával a forgalmi adó ellenőroket „munkában” találtam. Kérdéseimre; vannak-e sokan, akik adócsalást követnek el? Azt a választ kaptam: „Sajnos sokan”. Nem ritka eset az, hogy az adócsalókkal szemben 100.000, sőt 1 millió P-s büntetést is alkalmaznak.

Vannak, akik adócsalásaikat úgy követik el, hogy egyszerűen nem blokkolnak (néha ezt is meg lehet kockáztatni). Vannak, akik ártatlan naivságukkal? a csere formájában történt eladásnál egyszerűen arra hivatkoznak, hogy „nem tudtam, hogy a csere után is adózni kell” egyszerűen nem is blokkolnak. Mások pedig, ha valaki töteletesen egy üveg kőnit akar venni és felajánlja, hogy a kőniért egy kg vajjal ad, mivel kijelenti, hogy most nem tudja mi az ára a vajnak, de tudja, hogy bekebeli ára 260 P volt, egyszerűen leblokkolja a 260-as árat, mivel úgymond, bekebeli áron adta, természetesen 260 P után adózik a kis ártatlan. Azonban vannak, akik ennél sokkal aljásabb eszközökhöz nyulnak, amit szinte állandóan üznek, azaz a blokkot ugyan kiadják a vevőnek és a vevő kezéhez adott blokkra ráírják a vételárat, mondjuk pl. 160 000 P-t, a visszamaradt blokkon azonban csak 160 pengő van feltüntetve, természetesen az illető csak 160-pengő után adózik. Van aki ezt a manővert szinte állandósította. Van, aki már három, sőt négy ízben is volt büntetve adócsalásért.

Vajon meddig túr a kormányzat, hogy a nyomorúság eme aljas vámszedői tovább szedik a sápot? Miért nem következik a második adócsalás után azonnal az iparjog megvonása és súlyosabb esetben az internálás is? Tudtunkkal, bár már sokan vannak, akik négy ízbe követtek el adócsalást, az iparjog még egyetlen esetben sem lett megvonva? Ez csak további adócsalásra ösztökéli azokat, akik ezt lelkiismeretükkel összegeyzethetőnek tartják.

A fixizetésűek, bérmunkások, stb. csekély fizetésükből pontosan adóznak, állampolgári kötelességüknek lelkiismeretesen eleget téve, de elvárják és joggal elvárják, hogy ennek a szerencsétlen hazának ne legyenek lelkiismeretlen vámszedői ma, amikor a helyzet amúgy is kétségbeesztő. Nem lehet az, hogy amíg az egyik oldalon minden áldozatot vállalnak, addig a másik oldalon nem hogy áldozatot hoznának, hanem saját egyéni érdekeik előretolásával az ország katasztrófáját készítik elő. Ezekkel szemben a legkíméletlenebb büntetést követeljük!

Legközelebb közölni fogjuk azoknak a névsorát, akik többször követtek el ilyen adócsalást. Ezzel kívánjuk a közönséggel megismertetni azokat, akik csak azért magyarok, hogy amíg a konjunktúrális lehetőségek engedik, a magyarságukat kamatoztassák.

Nem adjuk fel harcunkat addig, amíg a kormányzat nem gondoskodik afelől, hogy ezek az urak megérdemelt helyre kerüljenek. B. A.

Válasz — ss — nek a „Vasgyáros”-ról írott cikkére

Nem szívesen válaszolok tisztelt „—ss—” a „Munkás Szó” január 5-i számában megjelent cikkére, de meg kell tennem, mert tartozom el ősróban azoknak, akik a cikk olvasása után felhaborodva követelték, hogy válaszoljak, másodsorban azért, mert nem látták az előadást és így könnyen elhiszik, hogy Önnek van igazsá (mert aki látta, az úgy is tudja, hogy mi az igazsá) végül a magam igazolására, mind az Ipartestület, mind a szereplők jóvá előtti, akik szintén nem Önnek hisznek, hanem a darabnak.

Mielőtt rátérnék az Ön cikkére, cikkének súlyos tévedéseire, egy pár kérdést intézek Önhöz.

Tudja-e tisztelt —ss—, hogy Ön ezt a regényt a demokratikus Franciaországban írta és hogy egész rövid időn belül 250 kiadást ért el? Hogy Magyarországon az utolsó 25 év alatt e hadasát nem tanácsolták sem a színházaknak sem a műkedvelőknek? Van valami nevelő hatása annak, amikor a munkás a gyárosnál csekélyebb közönségeti és ahol a munkások a gazdájukat atyuknak tekintik, sőt ragaszkodnak hozzá, hogy képviselőjük legyen. Vagy nem látta Ön meg, hogy az ismert hibákkal rendelkező berceget és a pénztét fitogató nagyparost erkölcsileg kivégezték a darabban, amikor a munka, a becsületesség bűnének fon koszorút hontokára szerző! Ennyi szociális vonás mellett lehet-e esetleg kisebb hibája a darabnak, de ez még nem ok arra, hogy így kápellengerezzünk valamit és elfogultságunkban annyira megelégedjünk, hogy ha a darabban (Ön szerint) van is hiba, a szereplők, akik hideg termekben hetekig próbálnak és igyekeznek, szociális igazságok szolgálatába dolgozni, még azt sem érdemlik meg, hogy mint sok igazán gyengébb erkölcsi színvonalon mozgó műkedvelői előadás szereplői, megemlítessenek. Mert ebben a darabban szereplők is voltak, akik nem tehettek arról, hogy a szerző, vagy a darabválasztó rendező tévedett. (Ha tevedett!)

Fentieket összegezve higye el tisztelt —ss—, ahelyett, hogy építeni volna, rombolni. Elvette a kedvet a szereplőknek és félrelökte felelősen a rendezőt, aki az Ön cikkét olvasva rájött arra, hogy nem érdemes ilyen fontos és szociális tendenciájú darabot hozni, hanem csak egészen könnyű limonádé dolgát, melyet a közönség már a ruhatárnál elfelejt.

Végül máskor írja az ilyen cikk alá a nevét is, hogy tudja meg mindenki, ki ír ilyen cikket még más mikor mindenkinek csak építeni kell, nem pedig rombolni, mint azt az elmúlt években tette minden „SS”.

Patay István.

Sertést levágni csak engedélyvel szabad. A közellátási miniszter rendelkezése értelmében minden sertésvágáshoz engedélyt kell kérni a községi előjáróságtól (polgármester-től). A vágási engedély nélkül levágott sertések, illetőleg azok termékei átkozhatók.

ÉRTESÍTÉS

Timár László cég
ujból megindítja üzemét.

Közp. fűtések, vízvezetékek tervezését, készítését és javítását valamint épületbádigos munkákat vállal.